

Рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, територіальних органів Міністерства юстиції України або до суду.

При Міністерства юстиції України та Головному територіальному управлінні юстиції у Черкаській області діють Комісії з питань розгляду скарг у сфері державної реєстрації (далі - Комісія).

Предметом розгляду Комісії є виключно процедурні порушення, вчинені державним реєстратором (нотаріусом) під час здійснення реєстраційних дій, а не оцінка суті угод, на підставі яких відбуваються такі реєстраційні дії. (Комісія не встановлює недійсність договорів, дотримання у таких договорах балансу прав та обов'язків сторін тощо).

- Комісія розглядає скарги на реєстраційні дії за умови звернення скажника не пізніше 60 днів з моменту вчинення незаконної реєстраційної дії або ж 60 днів з моменту, коли особа дізналася чи могла дізнатися про цей факт.
- Комісія не може задовольняти скарги, єдиними підставами яких є здійснення реєстраційних дій на підставі підроблених документів, фальсифікованих судових рішень, документів з підробленими підписами.

Відповідно до вимог ст. 37 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та ст. 34 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» скарга на рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації подається особою, яка вважає, що її права порушено, у письмовій формі та має містити:

1) повне найменування (ім'я), місце проживання (місцезнаходження) скажника, а також найменування (ім'я) представника скажника, якщо скарга подається ним;

2) реквізити рішення державного реєстратора, яке оскаржується. До таких реквізитів належить його номер, дата та суб'єкт внесення (це стосується нерухомого майна);

3) зміст оскаржуваного рішення, дій чи бездіяльності та норми законодавства, які, на думку скажника, порушено;

4) викладення обставин, якими скажник обґрунтовує свої вимоги;

5) відомості про наявність чи відсутність судового спору з порушеного у скарзі питання;

6) підпис скажника або його представника із зазначенням дати складання скарги;

7) документ, який підтверджує повноваження представника скажника (якщо скарга подається представником);

8) підтвердження факту порушення прав скажника у результаті прийняття оскаржуваного рішення (це стосується нерухомого майна). Наприклад, якщо скарга стосується відновлення права особи на земельну ділянку, набутого до 2013 року, скажник повинен підтвердити наявність у нього такого зареєстрованого права за допомогою отриманого відповідного Витягу з ДЗК;

9) належно засвідчені документальні докази порушення прав скаржника державним реєстратором (за наявності).

Для юридичних осіб засвідчення копії документа складається зі слів «Згідно з оригіналом», назви посади, особистого підпису особи, яка засвідчує копію, її ініціалів та прізвища, дати засвідчення копії (Наказ Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики від 07.04.2003 № 55 «Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлення документів ДСТУ 4163-2003»). Для фізичних осіб законодавство не передбачає чітких вимог до засвідчення копій, але вони принаймні повинні бути засвідчені підписом.